

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/325/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415204858
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:6415204858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa: AB 1 B.V., registračné číslo 560 07 043, so sídlom Holandské kráľovstvo, 1077XX Amsterdam, Strawinskylaan 933, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO 47 234 679, so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, proti odporkyňi: R. P., V.. XX.XX.XXXX, N. T. I., P. N. XX, o zaplatenie 1.415,38 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1.104,69 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.104,69 Eur od 27.12.2013 do zaplatenia a to všetko formou splátok vo výške 50,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

II. Vo zvyšnej časti návrh zamietá.

III. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 158,16 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa formou pokračovania v splátkach vo výške 50,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci po zaplatení istiny spolu s príslušenstvom až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 29.04.2015 domáhal, aby súd rozhodol o uložení povinnosti odporkyne zaplatiť istinu vo výške 1.415,38 Eur, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 97,92 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.415,38 Eur od 22.04.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ uzatvoril s odporkyňou ako dlžníkom dňa 12.04.2013 úverovú zmluvu č. 4304052174, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.200,- Eur zo strany právneho predchodcu navrhovateľa odporkyňi. Odporkyňa sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 78 pravidelných mesačných splátkach vo výške 38,90 Eur. Odporkyňa bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy. Odporkyňa si svoje povinnosti riadne a včas neplnila, a preto v zmysle hlavy úverových zmluvných podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bola odporkyňa právnym predchodcom navrhovateľa listom zo dňa 10.12.2013 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Navrhovateľ nadobudol pohľadávku proti odporkyňi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej s právnym predchodcom navrhovateľa dňa 12.09.2012. Nárok navrhovateľa pozostáva z istiny vo výške 23,04 Eur, úroku vo výške 158,02 Eur, zosplatennej istiny vo výške 1.164,16 Eur,

upomienky II. vo výške 36,- Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,20 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 17,-Eur, poplatok za možnosť odloženia splátok vo výške 3,96 Eur a upomienky II. vo výške 12,- Eur.

Odporkyňa k podanému žalobnému návrhu uviedla, že úverovú zmluvu podpisovala z toho dôvodu, že spolu s nevestou potrebovali väčšiu sumu peňazí. Uzavrela úverovú zmluvu a nevesta jej povedala, že jej bude pomáhať so splácaním. No stalo sa to, že nevesta po tom ako ju seklo v krížoch a bola 3 mesiace PN, zostala bez práce a teda aj bez príjmu. Následne sa aj sťahovali a niekto jej ukradol tašku, kde mala mobil a kontakt na spoločnosť. Nemohla sa so spoločnosťou spojiť a dohodnúť sa na splácaní. V súčasnosti sa ich pomery trochu zlepšili, nevesta už pracuje. Odporkyňa má veľmi nízky dôchodok vo výške 232,70 Eur a keby jej nevesta nepomohla, tak nevyžije. Na základe týchto dôvodov požiadala o povolenie splácať a výšku splátok navrhla vo výške 50,- Eur mesačne.

Vo veci súd rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí mali predvolanie na pojednávanie riadne vykázané, avšak súdu nedoručili ospravedlnenie a ani nepožiadali o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením návrhu, zmluvy o úvere č. 4304052174 zo dňa 12.04.2013 v spojení s úverovými zmluvnými podmienkami, výpisom z obchodného registra, oznámenia o zosplatnení dlhu zo dňa 25.02.2015 v spojení s poštovým hárkom, výzvy k úhrade v spojení s poštovým hárkom, výpisu čerpania, výpočtu RPMN a zistil nasledovný skutkový stav:

Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola dňa 12.04.2013 uzatvorená úverová zmluva č. 4304052174. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 1.200,- Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť v 78 mesačných splátkach, každá vo výške 38,90 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 29,62 %, RPMN od 37,80 % do 39,50 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola vyčíslená v sume 2.933,58 Eur. Odporkyňa bola vyzvaná k splateniu celého úveru listom zo dňa 10.12.2013 s tým, aby v lehote 15 dní od odoslania výzvy zaplatila 1.415,38 Eur. Podľa podacieho hárku bola výzva odoslaná dňa 11.12.2013. Z kontrolného výpočtu RPMN pre spotrebiteľskú úver vyplynulo, že celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 3.034,20 Eur a RPMN bola určená vo výške 40,77 %.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad úveru je preukázané, že odporkyňa čerpala úver vo výške 1.200,- Eur dňa 15.04.2013 bankovým prevodom, v čase od 13.05.2013 do 14.10.2013 uhradila 95,31 Eur.

Výpisom z obchodného registra navrhovateľa je preukázané, že ide o spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá je zapísaná v obchodnom registri č. 56007043 Holandského kráľovstva pod obchodným menom AB 1 B.V., so sídlom 1077XX Amsterdam, Strawinskylaan 933, ktorá bola registrovaná 10.09.2012 a zahájila svoju činnosť 05.09.2012. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo zaslané právnou zástupkyňou navrhovateľa odporkyni podaním zo 25.02.2015, ktoré bolo podľa fotokópie poštového podacieho hárku podané na poštovú prepravu dňa 26.02.2015.

Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a), b), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Aktívna vecná legitímácia navrhovateľa je v zmysle ustálenej judikatúry preukázaná jeho oznámením zo dňa 25.02.2015 o postúpení pohľadávky. Právny vzťah účastníkov založený úverovou zmluvou č. 4304052174 zo dňa 12.04.2013 je zmluvou o úvere, teda absolútnym obchodom, ktorého základné náležitosti sa spravujú Obchodným zákonníkom. Zároveň však vzhľadom na charakter odporuky nemožno opomenúť, že ide o úver spotrebiteľský v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. účinnému ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarcu pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/77/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - právny predchodcom navrhovateľa ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - odporkyňou ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú navrhovateľ opiera uplatnený nárok, neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ročná percentuálna miera nákladov. Úverová zmluva obsahuje dojednanie, v ktorom je ročná percentuálna miera nákladov uvedená v rozpätí od 37,80 % do 39,50 %. Zmluva síce v ďalšej časti obsahuje vysvetlivku, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presná výška RPMN mu bude oznámená veriteľom po poskytnutí úveru. Takúto možnosť dohodnutia ročnej percentuálnej miery nákladov úveru uvedený zákon neumožňuje. Je totiž výlučne vecou veriteľa, ktorého postup dlžník nemôže ovplyvniť, kedy peniaze z titulu úveru dlžníkovi poukáže. Veriteľ by mal peniaze z úveru dlžníkovi poskytnúť v deň uzavretia úverovej zmluvy (nemôžno zabúdať, že úverová zmluva je zmluvou reálnou), kedy je RPMN nad akúkoľvek pochybnosť známa. Týmto postupom nemôže byť prenesené riziko zmeny ročnej percentuálnej miery nákladov v čase od podania návrhu na uzatvorenie zmluvy do jeho akceptácie odporkyňou - klientom, ako aj zmeny RPMN v čase od uzavretia zmluvy do poskytnutia úveru na spotrebiteľa. Je neprípustný prenos zodpovednosti za tento postup veriteľa na dlžníka. K zmene ročnej percentuálnej miery nákladov v čase čerpania úveru po uzavretí úverovej zmluvy môže dôjsť aj v neprospech spotrebiteľa oproti stavu, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy. Ak navrhovateľ uvádza odkaz na § 19 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s prílohou č. 2, súd dodáva nasledovné: Spôsob určenia ročnej percentuálnej miery nákladov definovanej v § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sú vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 s odkazom na jeho prílohu č. 2. Ide o tzv. základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej na ročnom základe. Zo zmluvy o úvere vyplynula celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 2.933,58 Eur, pričom správne mala byť uvedená čiastka vo výške 3.034,20 Eur.

Ďalej bolo zistené, že zmluva o úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s

rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Z citovaného ustanovenie jednoznačne vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal právny predchodca navrhovateľa v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch. Za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, táto zmluva mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015 vydaný v konaní sp. zn. 6Co/345/2015)

Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

Vychádzajúc z uvedeného vznikla odporkyni povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení zaplatenej časti, a preto súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť 1.104,69 Eur (poskytnutý úver vo výške 1.200,-Eur - zaplatená časť úveru vo výške 95,31 Eur).

Keďže odporkyňa riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátila poskytnutý úver vznikol navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,25%) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.104,69 Eur od 27.12.2013 do zaplatenia (deň nasledujúci po uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na zaplatenie), na zaplatenie ktorých súd odporkyňu zaviazal. Súd odporkyni uložil lehotu na zaplatenie v súlade s § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. vzhľadom na majetkové pomery na strane odporkyne a povolil jej zaplatiť uloženú povinnosť v splátkach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania, ktoré predstavujú náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 90,50 Eur a náhradu za trovy právneho zastúpenia vo výške 191,42 Eur, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej) á 71,37 Eur spolu s režijným paušálom á 8,39 Eur a zvýšenia o DPH. V konaní bol navrhovateľ úspešný len v časti, a to 56,10 % (čo vyplýva z pomeru úspechu a neúspechu účastníkov, keď navrhovateľ bol úspešný v 78,05% - $1.104,69/1.415,38 \times 100$ a odporkyňa bola úspešná v 21,95%), a preto súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia a náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 158,16 Eur v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odmena a náhrady boli v zvýšené v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhlášky o 20 % DPH.

Náhradu trov konania celkovo vo výške 158,16 Eur je odporkyňa povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods.1 v spojení s § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.